

Συνάντησις όγδόη:(2011)

ΑΣΤΡΟ ΦΩΤΕΙΝΟ

Ο Όρθόδοξος Χριστιανός, όταν σκέπτεται τό μυστήριο τής ένανθρωπήσεως του Λόγου του Θεού, μένει κατάπληκτος από τήν πολλή αγάπη του Θεού προς τόν άμαρτωλό άνθρωπο. Στέκεται εύλαβικά μπροστά στο θείο βρέφος τής Βηθλεέμ, βουβός, άμιλητος, χωρίς νά μπορεί νά έρμηνεύση τό θαύμα. Πώς ένας Θεός λαμβάνει σάρκα; Πώς μία Παρθένος γεννά; Πώς άνοίγουν οι ούρανοι και τά σμήνη των Άγγέλων άνεβοκατεβαίνουν σ' ένα Σπήλαιο; Πώς ένας άστéρας μένει άκίνητος επάνω στην Βηθλεέμ; Πώς ένας βρώμικος σταύλος φιλοξενεί τόν Βασιλέα του κόσμου; Πώς...; πώς...; Όλα, ένα έξαισιο θαύμα!

Κύριε,

Δέν θέλω νά μου δώσης τίποτε

άπ' όσα οι άνθρωποι ζητούνε.

Μόνο δυό μάτια θέλω παιδικά

πού νά μπορούν νά Σε κοιτούνε.

«Πού έστιν ό τεχθείς βασιλέυς των Ιουδαίων;»

Άπίστευτο και μοναδικό μέσα στην παγκόσμια ιστορία είναι αυτό, πού μās περιγράφει ό Ευαγγελιστής Ματθαίος, (Ματθ. β' 1-12). Αναφέρεται σε μία όδοιπορία προς «άναζητήσιν του τεχθέντος βασιλέως των Ιουδαίων». Είναι ή όδοιπορία των μάγων τής Ανατολής.

Ήταν οι σοφοί τής χώρας τους, οι έπιστήμονες τής έποχής εκείνης, αυτοί πού παρακολουθοΰσαν και μελετοΰσαν τις κινήσεις των άστρων και των φαινομένων του ούρανου. Από τά μικρά τους χρόνια μιλοΰσαν με τά άστρα, ζητώντας σ' αυτά νά διαβάσουν τις βουλές του Παντοδυνάμου. Όμως τά άστρα τίποτε δέν έλεγαν για τήν γέννησι του μεγάλου Βασιλέως, πού έγραφε ή παράδοσις, ώσπου ξαφνικά μία χειμωνιάτικη νύχτα, «άνέκφραστη γλυκύτης» ξεχύθηκε παντού. Οι τρεις Μάγοι, Βαλτάσαρ, Γασπάρ και Μελχιώρ, ανατρίχιασαν: «Έφθασε άραγε ή ώρα του θαύματος;» είπε ό Βαλτάσαρ, ό γεροντότερος των Μάγων. Σηκώνουν τά μάτια τους στον ούρανό για νά έρευνήσουν τό στερέωμα, μήπως έχει κάτι νά τους πη. Μά τί έκπληξις ήταν αυτή! «Ένα άστρο άγνωστο ως τότε, αλλά λαμπρό σαν τόν Ήλιο, είχε φανή στον ούράνιο θόλο». Αμέσως πέφτουν στα γόνατα, και στέλνουν όλόθερμες δοξολογίες προς τόν Αιώνιο.

* * *

Άσφαλώς πολλοί είδαν τό παράδοξο άστéρι. Λίγοι, όμως, άπετόλμησαν νά όδοιπορήσουν προς τήν Παλαιστίνη, ύπακούοντας στην ούράνια άγγελία. Ό ιερός πόθος τής ψυχής νά συναντήση τόν Θεό της ύπερίσχυσε και ή λογική άκολούθησε τήν έντολή τής καρδιάς.

Τό ταξίδι ήταν κοπιαστικό και επικίνδυνο. Ύπήρχαν ληστές στους έρημικούς δρόμους. Όμως, οι τρεις σοφοί δέν κάμπτονται από τά εμπόδια και τούς κινδύνους πού θά συναντήσουν. Ό κοινός τους πόθος κι ή λαχτάρα νά γνωρίσουν από κοντά τόν άπεσταλμένο του ούρανου τούς έμψυχώνει και τούς τονώνει.

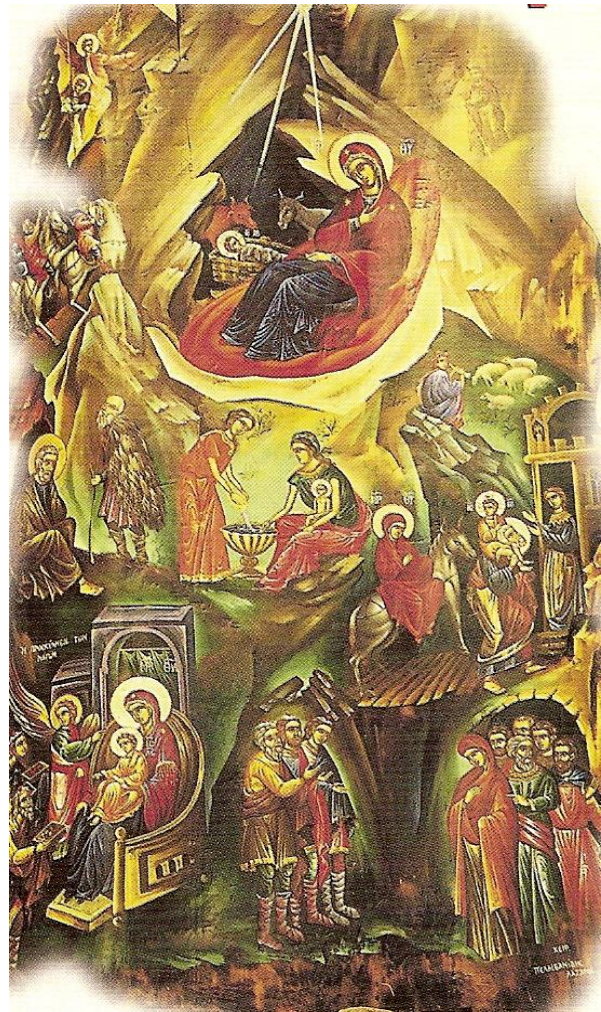
Σέ λίγο οι τρεις μεγιστάνες εύρίσκοντο στο δρόμο προς τήν Ιουδαία. Τό μαγικό άστρο τούς ώδηγοΰσε μέσα στην έρημο και τό ούράνιο φώς του ήμέρωνε τά άγρια θηρία τής έρήμου και δρόσιζε τούς όδοιπόρους.

Και νά, φθάνουν κάποτε στα Ίεροσόλυμα. Η έλπίδα πώς στην πρωτεύουσα του κράτους θά είχε γεννηθί ό νέος βασιλιάς, φτερώνει τις καρδιές τους.

«Ήλθομεν προσκυνήσαι αύτώ», «πού έστι»; «Είδομεν γάρ αύτου τόν άστéρα έν τή άνατολή».

Άλλοίμονο όμως. Στα Ίεροσόλυμα ούτε ήξεραν, ούτε ήθελαν νά μάθουν, και στην ουσίαν ούτε καν προσδοκοΰσαν τόν Λυτρωτή. Έκτός από τόν Ήρώδη, πού αντί νά χαρή, αντί νά συγκινηθί, «εταράχθη», άναστατώθηκε, πλημμύρησε από πάθος και φονική όργή, οι άλλοι δέν έδειξαν κανένα ενδιαφέρον. Κανείς δέν έγνωρίζε τίποτε για τή φάτνη τής Βηθλεέμ.

* * *

Βγήκαν από τὰ Ἱεροσόλυμα καὶ ....

«ἰδοὺ ὁ ἀστὴρ ὃν εἶδον ἐν τῇ ἀνατολῇ προῆγεν αὐτοὺς, ἕως ἐλθῶν ἔστη ἐπάνω οὗ ἦν τὸ παιδίον».

Τοὺς μάγους, παιδιά, τοὺς ὠδηγοῦσε ὁ Θεός. Τὸ «ἄστρο τὸ φωτεινὸ» ἦταν τὸ «δάχτυλο τοῦ Θεοῦ», πού τοὺς ἔδειχνε τὸν τόπο ὅπου βρισκόταν ἡ ἅγια οἰκογένεια. Τὸ ἀκολουθοῦν οἱ Μάγοι καὶ διανύουν τὴν ἀπόστασι μέχρι τὴν Βηθλεέμ χωρὶς νὰ τὸ καταλάβουν. Νομίζουν ὅτι δὲν πατοῦν στὴ γῆ, ὅτι ἄγγελοι τοὺς ἔχουν σηκώσει ψηλά.

Καὶ νά, τὸ ἄστρο στέκεται γιὰ λίγο, οἱ ὀλόλευκες ἀκτῖνες του λούζουν ἕνα μικρὸ φτωχικὸ σπήλαιο, μὰ σύντομα μαζεύεται κι ἀρχίζει πάλι νὰ κινῆται. Οἱ Μάγοι τὸ ἀκολουθοῦν. Τὸ ἄστρο σταματᾷ γιὰ δευτέρη φορά. Τώρα πάνω ἀπὸ ἕνα φτωχικὸ σπιτάκι, κι ἐκεῖ μένει ἀκίνητο. Φῶς λαμπρὸ λούζει τὸ φτωχόσπιτο.

Οἱ Μάγοι γρήγορα κατεβαίνουν ἀπὸ τίς καμήλες, παίρνουν τὰ πολυτίμα δῶρα τους, καὶ μπαίνουν μέσα. Δὲν βλέπουν μπροστὰ τους ἕνα ἀνάκτορο, οὔτε δούλους νὰ ὑπηρετοῦν τὴν βασίλισσα Μητέρα τοῦ Βρέφους. Ὅμως δὲν διστάζουν, δὲν στέκουν ἀναποφάσιστοι, ἀντιθέτως πλησιάζουν τὸ Βρέφος χωρὶς ἴχνος ἀμφιβολίας. Τὸ ξανθὸ παιδάκι ἀνοίγει τὰ ματάκια του, τοὺς κοιτάζει.

Θεέ μου! Πῶς μοιάζουν μὲ τὸ φωτεινὸ τὸ ἄστρο! Μὲ συγκίνησι καὶ εὐλάβεια πέφτουν στὰ γόνατα καὶ προσκυνοῦν τὸ Βρέφος. Μένουν ἔτσι ἀρκετὴ ὥρα! Εἶναι συγκλονισμένοι! Κατόπιν ἀνοίγουν τοὺς θησαυροὺς τους καὶ προσφέρουν δῶρα βασιλικά, «χρυσάφι» καὶ πολυτίμα ἀρώματα «λίβανον καὶ σμύρναν».

Τί ρώτησαν οἱ Μάγοι ὅταν ἔφθασαν στὰ Ἱεροσόλυμα;

«Ποῦ ἐστὶν ὁ τεχθεὶς βασιλεύς τῶν Ἰουδαίων»;

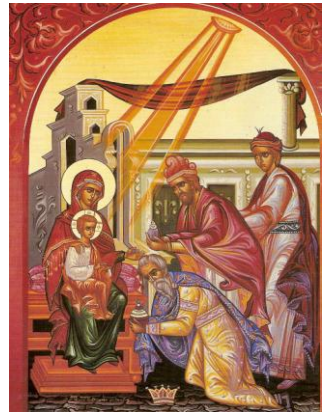
Σὰν ἄδολα παιδιά μὲ ἀθῶα, ὀρθάνοιχτα μάτια καὶ ψυχὴ πού ξεχειλίζει ἀπὸ λαχτᾶρα καὶ ἱερούς πόθους ρωτοῦν νὰ μάθουν τὸν τόπο πού ἐγεννήθη ὁ «Βασιλεύς» καὶ περιμένουν νὰ ἀκούσουν τὴν ἀπάντησι.

Μὲ τὴν ὅλη στάσι τους ἦταν σὰν νὰ δῆλωναν. Ἔχουμε ἱερές διαθέσεις. Ἐρχόμαστε μὲ ταπεινῶσι πρὸς τὸν Βασιλέα τῶν Ἰουδαίων, εἶμαστε Ἐθνικοί, ἀλλὰ τὸν ποθοῦμε, τὸν ἀναζητοῦμε. Θεωροῦμε τιμὴ μας νὰ τὸν ἀντικρύσουμε, νὰ τὸν προσκυνήσουμε καὶ νὰ τοῦ προσφέρουμε τὰ δῶρα μας, σύμβολα τῶν πολυτίμων αἰσθημάτων μας γιὰ Ἐκεῖνον.

Καὶ ποιὸ εἶναι τὸ πρῶτο δῶρο τῶν Μάγων;

«καὶ πεσόντες προσεκύνησαν αὐτῷ, καὶ ἀνοίξαντες τοὺς θησαυροὺς αὐτῶν προσήνεγκαν αὐτῷ δῶρα, χρυσὸν καὶ λίβανον καὶ σμύρναν» (Μαθ. β' 11).

Ὅπως φαίνεται ἀπὸ τὴν θεόπνευστη αὐτὴ περιγραφή, πρῶτα ἔπασαν καὶ ἐπροσκύνησαν οἱ Μάγοι τὸ Βρέφος καὶ κατόπιν προσέφεραν τὰ δῶρα τους. Ἡ εὐλαβικὴ αὐτὴ προσκύνησις τους ἦταν ἔκφρασις τῆς «πίστεως» τους στὸ πρόσωπό του καὶ ἐκδήλωσις τῆς «λατρείας» τους. Ἦταν τὸ πρῶτο καὶ καλύτερο δῶρο τους. Πρῶτα τοῦ ἔδωσαν τὴν καρδιά τους καὶ κατόπιν τὰ δῶρα τους. Χωρὶς τὴν ἐγκάρδια προσκύνησι τους θὰ ἦταν πτωχὰ καὶ ψυχρὰ τὰ πλοῦσια δῶρα τους.

* * *

Οἱ Μάγοι μὲ τὸ περιπετειῶδες ταξίδι τους μᾶς δείχνουν ὅτι ἔχουν *πίστι, τόλμη* καὶ *πόθο* *λυτρώσεως*.

❁ *Πιστεύουν* ὅτι ὁ Θεός, τὸν Ὅποιο οὐσιαστικά δὲν τὸν γνωρίζουν, τοὺς προσκαλεῖ νὰ γνωρίσουν καὶ νὰ προσκυνήσουν Αὐτόν πού, σύμφωνα μὲ τίς δικές τους παραδόσεις, θὰ ἦταν ὁ Λυτρωτὴς τοῦ κόσμου. Καὶ τὸ ἀποφασίζουν. ❁ *Τολμοῦν* ἕνα ταξίδι στὸ ἄγνωστο. Ποῦ πᾶνε; Δὲν ξέρουν. Ἡ πορεία ἄγνωστη, ἐπικίνδυνη καὶ κοπιαστικὴ γιὰ τίς συνθῆκες τῆς ἐποχῆς ἐκείνης. Ἀλλὰ τὸ ἀποφασίζουν. Γιατί; Διότι ❁ ὁ *πόθος* τους νὰ γνωρίσουν τὸν *Λυτρωτὴ* τοῦ κόσμου εἶναι σφοδρός. Τόσο σφοδρός πού ἐγκαταλείπουν οἰκογένεια, ἐργασία, πατρίδα χωρὶς κανένα δισταγμὸ. Φεύγουν. Ψάχνουν γιὰ τὸν ἄγνωστο Θεό.

Καὶ τί μᾶς διδάσκουν μὲ τὸ παράδειγμά τους;

Νὰ ἔχουμε *πίστι* καὶ *τόλμη* *στὴ ζωὴ* μας καὶ νὰ προσφέρουμε κι ἐμεῖς τὰ δῶρα μας στὸ Χριστό.

Ἄς ἔχουμε πρῶτη φροντίδα καὶ προτεραιότητα τῆς ζωῆς μας τὸ νὰ συνδεθοῦμε στενότερα μὲ τὸ Χριστό. Ἄς ἀπαλλαγοῦμε ἀπὸ τίς κακές μας συνήθειες καὶ ἄς ζοῦμε σύμφωνα μὲ τὸ θέλημά του. Ἄς ἀφήσουμε τὸ ἄστρο νὰ μᾶς ὀδηγήσῃ στὴ Φάτνη, ὅπως ἔκαναν οἱ Μάγοι. Ὅμως αὐτὸ σημαίνει πορεία κοπιαστικὴ καὶ συνεχῆ. Ἡ μελέτη τοῦ θεοῦ λόγου καὶ ἡ μετοχὴ μας στὴ μυστηριακὴ ζωὴ τῆς Ἐκκλησίας θέλει ἐπιμονὴ καὶ ἐπιβολὴ στὸν ἑαυτὸ μας, πού συχνὰ κάμπτεται μπροστὰ στίς δυσκολίες. Οἱ Μάγοι μᾶς διδάσκουν μὲ τὴν καρτερία τους καὶ τὴν πίστι τους. Ἄς τοὺς μιμηθοῦμε.

Ταπεινοί κι ἐμεῖς προσκυνητές τῆς Φάτνης, ἄς τοῦ προσφέρουμε ὡς δῶρο πρῶτα τὴν μικρὴ καρδιά μας σὰν τοὺς σοφοὺς μάγους. Καὶ ἔπειτα ὅλα τὰ ἄλλα δῶρα μας.

- ✦ Ἐκεῖνοι προσέφεραν χρυσὸ, ἐμεῖς νὰ προσφέρουμε σωφροσύνη καὶ ἀρετὴ.
- ✦ Ἐκεῖνοι προσέφεραν λίβανι, ἐμεῖς νὰ προσφέρουμε προσευχὴς καθαρές, τὰ πνευματικὰ αὐτὰ θυμιάματα.
- ✦ Ἐκεῖνοι προσέφεραν σμύρνα, ἐμεῖς νὰ προσφέρουμε ταπεινοφροσύνη, ταπεινωμένη καρδιά καὶ ἐλεημοσύνη.

Καί μαζί μέ ὅλους τούς πιστούς, ὄλων τῶν αἰῶνων, νά τοῦ ἀπευθύνουμε εὐλαβικά τήν ἰκεσία τῆς Ἐκκλησίας μας:
«Σῶσον ἡμᾶς, Υἱέ Θεοῦ, ὁ ἐκ Παρθένου τεχθεῖς, ψάλλοντάς σοι Ἀλληλούϊα».

ΣΥΝΘΗΜΑ: **«Τό ἄστρον τῆς Βηθλεέμ νά μᾶς ὀδηγή στήν πορεία τῆς ζωῆς μας».**

Χριστούγεννα!

Παιδιά, ὁ Μεγάλος Ἀναμενόμενος, ὁ Μεσσίας ἦλθε. Καί δέν ἐγκατέλειψε τόν κόσμον. Ζῆ ἐδῶ κοντά μας, μπορούμε νά τόν πλησιάσουμε. Ὅμως ταπεινός, διακριτικός καί σεβόμενος ἀπόλυτα τήν ἐλευθερία μας βρίσκεται στό σπήλαιον, ἐκεῖ στή Φάτνη καί μᾶς περιμένει. Μᾶς στέλνει βοηθητικά μηνύματα μέ κάποιους ἀστέρες, μέ κάποιους ἀνθρώπους, πού μᾶς δείχνουν τό δρόμον. Ὅμως ὁ δικός μας πόθος, ἡ δική μας ἀναζήτησις, ἡ δική μας ἀπόφασις καί ὁ διαρκής ἀγῶνας μας, θά κρίνουν τό ἀποτέλεσμα. Ἄς μὴν ἀφήσουμε τήν πορεία μας στή μέση. Ἄς συνεχίσουμε τόν ἀγῶνα μας μέ ὑπομονή καί ἐπιμονή, ἀλλά καί μέ μετάνοια, μέ ἀγάπη καί ἔργα φιλανθρωπικά καί θά τόν βροῦμε. Μέσα σέ φῶς ὑπερκόσμιον νά ὑπόσχηται «*Σωτηρία*». Νά σκορπίζη «*Ἀγάπη*». Νά ἀνταμείβη μέ «*Γαλήνη*».

* * *

Καθώς πλησιάζουμε στίς τελευταῖες ἡμέρες τοῦ Δεκεμβρίου, ἡ προετοιμασία τῆς ὑποδοχῆς φθάνει στήν κορύφωσί της. Οἱ τόνοι τῆς χαρᾶς πληθαίνουν στίς Ἐκκλησιαστικές ἀκολουθίες. Ἡ μάνα Ἐκκλησία ψάλλει γλυκά, εἰσάγοντάς μας ἐγκαίρως στό πνεῦμα τοῦ ἑορτασμοῦ. Ἦλθεν ὁ Σωτήρ καί Λυτρωτής μας. Ἄς προσευχηθοῦμε κι ἐμεῖς μέ πολλή εὐλάβεια.

ΠΡΟΣΕΥΧΗ:

«Φιλάνθρωπε Κύριε, πιστεύουμε ὅτι Ἐσύ εἶσαι ὁ Υἱός τοῦ Θεοῦ, ὁ Σωτήρ τοῦ κόσμου. Ὁμολογοῦμε ὅτι ἀπό ἀγάπη πρὸς ἐμᾶς ἔγινες ἄνθρωπος καί ἦλθες γιά νά μᾶς φέρης τήν σωτηρία. Σέ εὐγνωμονοῦμε, ἀλλά καί Σέ παρακαλοῦμε: Νά φώτιζης τή σκέψι μας, καί νά δυναμώνης τήν θέλησί μας, ὥστε νά χαράσσουμε τήν πορεία τῆς ζωῆς μας σύμφωνα μέ τό θέλημά Σου. Ἀμήν.

ΒΟΗΘΗΜΑΤΑ: Ἡ Θεία Οἰκοδομή. ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ: Σωτήρ, Πρὸς τήν Νίκην, Λυδία.